

“ยืนหยัดมั่นคง”

2 เธสะโลนิกา 2

บาทหลวงไบรอัน นอร์ธ

โบสถ์โรสฮิลล์ เคิร์กแลนด์ วอชิงตัน

1 มิถุนายน 2025

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่สองจากทั้งหมดสามวันใน 2 เธสะโลนิกา ในบทที่หนึ่ง เปาโลมีคำพูดที่ทำให้กำลังใจสำหรับคริสเตียนชาวเธสะโลนิกา แต่ยังมีคำสอนเกี่ยวกับการพิพากษาของพระเจ้าและการพิพากษาสองด้านด้วย ได้แก่ การพิพากษาความชอบธรรมสำหรับผู้ที่ยกย่องและวางใจในพระเยซู และการพิพากษาการลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่กลับใจ เปาโลกล่าวใน 1:7 ว่าการพิพากษารั้งนี้ “จะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเจ้าทรงปรากฏจากสวรรค์ในเปลวเพลิงพร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์ผู้ทรงพลังของพระองค์”

และในบทที่สองนี้ เปาโลกลับมาที่หัวข้อนี้อีกครั้งเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับหัวข้อนี้พอสมควร แต่หนังสือวิวรณ์เป็นส่วนที่ยาวที่สุดในพระคัมภีร์ซึ่งกล่าวถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซู วันสิ้นโลก การยกผู้เชื่อขึ้นสู่สวรรค์ และอื่นๆ และสมาชิกครอบครัวคริสตจักร Rose Hill ของเราคนหนึ่งได้ร่วมเขียนคำอธิบายเกี่ยวกับหนังสือวิวรณ์ ซึ่งสามารถอ่านได้ทางออนไลน์ อันที่จริง เรามิถึงกัไปยังบทความดังกล่าวในเว็บไซต์คริสตจักรของเรา ให้ฉันแบ่งปันบางส่วนของคำอธิบายที่จะช่วยปูทางสำหรับข้อความของวันนี้:

“คริสเตียนส่วนใหญ่เชื่อกันว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมายังโลกในทางกายภาพ แต่เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้เกือบทั้งหมดเป็นเรื่องที่ถกเถียงกัน” (Tapestry: The Book of Revelation) ... คริสเตียนอิวานเจลิคัลที่ไม่คิดจะตั้งคำถามเกี่ยวกับความเชื่อสัตย์ทางปัญญาหรือการตีความพระคัมภีร์ตามตัวอักษรของกันและกัน... จะสูญเสียความสุขภาพทั้งหมดเมื่อโต้เถียงกันเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ การโจมตีส่วนบุคคลที่โหดร้ายที่สุดบางส่วนมาจากนักเทศน์และนักการศึกษาที่มีประสบการณ์ซึ่งควรจะรู้ดีกว่านี้” [เช่น ศาสนาจารย์ไบรอัน นอร์ธ 😊 ล้อเล่น!]

“ปัญหาไม่ได้อยู่ที่คริสเตียนเชื่อว่าพระคัมภีร์ไม่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่กลุ่มเชื่อว่าพระคัมภีร์นั้นชัดเจนและสนับสนุนจุดยืนของตน ดังนั้นผู้ที่สนับสนุนมุมมองอื่นจึงไม่ควรถือพระคัมภีร์อย่างจริงจัง ซึ่งนั่นก็ทำให้เกิดความเคียดแค้นตามมา คริสเตียนต้องเข้าใจว่าแม้ว่าประเด็นนี้จะสำคัญ แต่ความรอดของเราไม่ได้ขึ้นอยู่กับความเข้าใจเวลาของการเสด็จกลับมาของพระคริสต์อย่างถูกต้อง (Tapestry: The Book of Revelation) ไม่มีใครรอดหรือสูญเสียใครไปเพราะความเชื่อของบุคคลนั้นเกี่ยวกับรายละเอียดของการเสด็จกลับมาของพระคริสต์” ย่อหน้าเหล่านี้สะท้อนถึงฉันและแนวทางของฉันต่อหัวข้อนี้ และคุณคงเคยได้ยินฉันพูดทำนองนี้มาก่อนแล้ว...แต่มีการระบุไว้เป็นอย่างดีในคำอธิบายนี้ ดังนั้นด้วยคำนำนั้น เรามาเจาะลึก 2 เธสะโลนิกา 2 กัน โดยเริ่มจากข้อ 1-5...

กฎแฉอดอกหนึ่งในการทำความเข้าใจส่วนนี้คือการตระหนักว่าเราไม่มีทุกสิ่งที่เปาโลสอนพวกเขาเกี่ยวกับหัวข้อนี้ เปาโลเขียนไว้ในข้อ 5 ว่า “เจ้าจำไม่ได้หรือว่าเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับเจ้า ข้าพเจ้าเคยบอกสิ่งเหล่านี้แก่เจ้า” (2 เธสะโลนิกา 2:5) ดังนั้น ข้อ 1-4 จึงเป็น “สิ่งเหล่านี้” ที่เขากำลังอ้างถึงอย่างเป็นรูปธรรมมากที่สุด แต่ยังมีข้ออื่นๆ ที่ครอบคลุมหัวข้อนี้ด้วย และเราเห็นว่าข้อเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของบทสรุปของสิ่งที่เขาบอกพวกเขาไว้ก่อนหน้านี้ แต่เราไม่ได้รับรายละเอียดทั้งหมด

เปาโลไม่ได้คาดหวังว่าจดหมายฉบับนี้จะถูกอ่านโดยใครอื่นนอกจากคนที่เขาเขียนถึงในเธสะโลนิกา ดังนั้นการพูดซ้ำทุกสิ่งที่เขาบอกพวกเขาไว้ก่อนหน้านี้จึงไม่จำเป็น ไม่จำเป็น ไร้จุดหมาย ไร้เหตุผล ฟุ่มเฟือย และซ้ำซาก

แต่เราสามารถเห็นจากข้อเหล่านี้ได้ว่าการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าของเราพระเยซูคริสต์ได้กลายมาเป็นจุดถกเถียงกันภายในคริสตจักร

และตามที่คำนำของฉันเกี่ยวกับคำเทศนาและย่อหน้าจากคำอธิบายนั้นทำให้ชัดเจนว่า: ยังคงเป็นจุดถกเถียงกันอยู่ นี่เป็นเรื่องน่าเสียดายจริงๆ เราเห็นในข้อนี้ว่า:

บางคนตกใจและกระสับกระส่ายจากการสอนที่ “กล่าวกันว่า” มาจากเปาโล และสหายของเขาว่าการเสด็จกลับมาของพระเยซูได้เกิดขึ้นแล้ว

แต่เปาโลกำลังบอกพวกเขาที่นี่ว่าเขาได้ครอบคลุมเรื่องนี้ไปแล้วเมื่อเขาอยู่กับพวกเขา และเขาจะไม่สั่งให้ใครสอนพวกเขาในสิ่งที่แตกต่างไปจากนี้ในนามของเขา ดังนั้น คำพยากรณ์หรือคำสอนอื่น ๆ หรือจดหมายที่อ้างว่ามาจากเขา ซึ่งสอนสิ่งที่แตกต่างออกไปนั้นไม่ควรเชื่อ อย่าถูกหลอก

จากนั้นเขาก็ให้ "สัญญาณ" บางอย่างที่จะเกิดขึ้นก่อนที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา สิ่งที่เปาโลเขียนนั้นเป็นการสรุปสิ่งที่พระเยซูสอนในมัทธิว 24

ซึ่งเกิดเรื่องเลวร้ายและยากลำบากมากมายกับพวกเขา เช่น ครูสอนเท็จ การหลอกลวงมากมาย การข่มเหงคริสเตียน รวมถึงการถูกประหารชีวิตเพราะความเชื่อของพวกเขา เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในช่วงเวลานั้น พระเยซูตรัสว่าพระกิตติคุณจะถูกประกาศไปทั่วโลก

ซึ่งจะเกิดขึ้นผ่านผู้เชื่ออย่างคุณและฉันในช่วงเวลานี้ที่ก่อนการเสด็จกลับมาของพระเยซู (ฉันไม่ได้บอกว่าเราอยู่ในช่วงไม่กี่ปีสุดท้ายก่อนที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา...ฉันแค่โดยใช้เราเป็นตัวอย่าง) ดังนั้น แม้ว่าเราจะไม่ทราบวันและเวลาที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา เหมือนกับโจรที่มาในเวลากลางคืน (มัทธิว 24:43)

แต่พระเยซูทรงกล่าวถึงเหตุการณ์ทั้งหมดที่จะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จกลับมาของพระองค์ มีความสับสนบางอย่างในเหตุการณ์เหล่านั้นหรือไม่ แน่แน่นอน นั่นเป็นที่ถกเถียงกันมาก แต่ชีวิตของพวกเขาคือศรัทธาและความรักของพวกเขา

เปาโลกำลังบอกว่าผ่านความเพียรพยายามและการเติบโตในศรัทธาและความรักท่ามกลางความทุกข์ พวกเขาถูกแสดงหรือประกาศว่าคู่ควรกับอาณาจักรของพระเจ้า

“หลักฐานแห่งศรัทธาและความรัก”

นี่เป็นการแสดงออกภายนอกของสถานะที่พระเจ้ายืนยันในตัวพวกเขา และนั่นคือการพิพากษาของพระเจ้า: พวกเขาคู่ควรกับอาณาจักรของพระเจ้า ไม่ใช่เพราะสิ่งที่พวกเขาทำ

แต่เพราะสิ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงทำและการตอบสนองของพวกเขาต่อข่าวประเสริฐ

เรามาต่อกันที่อีกด้านหนึ่งของการพิพากษาของพระเจ้าในข้อ 6-10...

ดังนั้น: ข้อ 6-10 อธิบายและเน้นส่วนใหญ่ที่อีกด้านหนึ่งของการพิพากษา ซึ่งเป็นสิ่งที่เราคิดถึงเป็นส่วนใหญ่เมื่อเราคิดถึงการพิพากษาของพระเจ้า: การตอบสนองเชิงลบต่อหรือแม้กระทั่งการลงโทษสำหรับวิธีที่ผู้คนดำเนินชีวิตหรือประพฤติตน การพิพากษานี้มีไว้สำหรับผู้ที่ก่อให้เกิดปัญหาแก่สาวกของพระเยซูตามที่เปาโลเขียนไว้ในข้อ 6; และมันมีไว้สำหรับผู้ที่ไม่รู้จักพระเจ้าและไม่ “เชื่อฟังพระกิตติคุณของพระเยซูเจ้าของเรา” ตามที่พระองค์ตรัสไว้ในข้อ 8 สำหรับพวกเขา จะมี “ความพิณาศชั่วนิรันดร์” และพวกเขาจะ “ถูกปิดกั้นจากที่ประทับของพระเจ้าและจากพระสิริแห่งอุทยานภาพของพระองค์” สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาตามที่พระองค์ตรัสไว้ในข้อ 7

ตอนนี้ คำสอนประเภทนี้มีรากฐานมาจากสิ่งที่พระเยซูเองตรัส นี่ไม่ใช่แค่เปาโล นี่ไม่ใช่แค่คริสตจักรยุคแรก นี่ไม่ใช่แค่ประวัติศาสตร์คริสตจักรและคำสอนตั้งแต่นั้นมา หลายคนมีความคิดในหัวของพวกเขาว่าการพิพากษาบาปของพระเจ้าและผลที่ตามมาของบาปนั้น ล้วนแต่แต่งขึ้นโดยคริสเตียน คุณเคยได้ยินใครพูดบ่อยแค่ไหนว่า “พระเยซูทรงพูดถึงความรัก คริสต์ศาสนาพูดถึงความรักเท่านั้น คุณจะพูดได้อย่างไรว่าบางสิ่งผิดหรือไม่ดี คุณจะพูดสิ่งนี้ สิ่งนั้น หรือสิ่งอื่นๆ เป็นบาปได้อย่างไร และมีผลเสียตามมา คุณคริสเตียนกล่าวพูดแบบนั้นได้อย่างไร” ราวกับว่าคริสเตียนเป็นคนคิดขึ้นเอง ประเด็นคือ คริสเตียนไม่ได้เป็นคนคิดขึ้นเอง แต่พระเยซูเป็นคนคิดขึ้นเอง จริงๆ แล้ว มันเริ่มก่อนพระองค์ด้วยซ้ำ ไปจนถึงพันธสัญญาเดิมด้วยซ้ำ มีการพิพากษาบาปมาโดยตลอด ตั้งแต่ความเย่อหยิ่งไปจนถึงบาปทางเพศ ความโลภ ไปจนถึงการฆ่าคน และยังมีมาเรื่อยๆ รวมถึงการปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้า พระบิดาและพระผู้สร้างของเราด้วย ปลุ่มกาล บทที่ 3: อาดัมและเอวาต้องรับผลที่ตามมาจากบาปของตน แน่แน่นอนว่าคริสเตียนจำนวนมากไม่ได้จัดการกับปฏิกิริยาของตนเองต่อบาปของผู้อื่นได้ดีนัก บ่อยครั้งที่มีการถ่ายทอดบรรยากาศแห่งความเย่อหยิ่งและการตัดสินแทนความอ่อนน้อมถ่อมตนและการตระหนักว่าเราทุกคนต่างก็เป็นคนบาปที่อยู่ในเรือเดียวกันและต้องการพระคุณแห่งความรอดของพระเจ้า นำเสียดายที่คริสเตียนไม่ได้มีชื่อเสียงในการสื่อสารพระกิตติคุณกับผู้ไม่เชื่อด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน แต่ไม่ว่าจะอย่างไร ก็มีการพิพากษาบาปอยู่ดี

พระเยซูเองทรงสอนเรื่องการพิพากษาและผลที่ตามมาชั่วนิรันดร์ ทั้งในทางบวกและทางลบ พระองค์ทรงสอนเรื่องนี้ในรูปแบบอุปมา เช่น อุปมาเรื่องแกะกับแพะ หรืออุปมาเรื่องลาซารัส (อย่าสับสนกับลาซารัส พี่ชายของมารีย์และมารธา) หรืออุปมาเรื่องงานเลี้ยงฉลองแต่งงาน เป็นต้น หรือในคำสอนเรื่องวันสิ้นโลกที่ไม่ใช่อุปมา เช่น ในมัทธิว 24 ที่พระองค์ทรงใช้ภาษาที่คล้ายคลึงกันที่เราอ่านได้ในข้อพระคัมภีร์วันนี้ และในข้อพระคัมภีร์อื่นๆ ที่รู้จักกันดีแม้กระทั่งนอกคริสตจักร เช่น ยอห์น 3:16 “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระองค์จะไม่พิณาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” อีกด้านหนึ่งที่ไม่ได้กล่าวถึงในข้อพระคัมภีร์ที่มีชื่อเสียงนี้คือ ผู้ที่ไม่เชื่อในพระองค์จะพิณาศและต้องตายนิรันดร์ ในยอห์น 3:18 พระเยซูตรัสว่า “...ผู้ใดไม่เชื่อ ก็จะต้องถูกพิพากษาลงโทษ” ไม่เชื่อในพระเยซูหรือ ถ้าอย่างนั้นก็เพราะพระวาระของพระองค์เอง คุณจะถูกพิพากษาลงโทษ ดังนั้น คำสอนของเปาโลในข้อพระคัมภีร์วันนี้ที่ว่าผู้ที่ไม่วางใจและติดตามพระเยซูจะต้องพบกับ “ความพิณาศชั่วนิรันดร์และถูกปิดกั้นจากการประทับของพระเจ้าและจากพระสิริแห่งอุทยานภาพของพระองค์” นั้นมีรากฐานมาจากคำสอนของพระเยซูเอง

อย่างไรก็ตาม บางคนพูดว่า

“พระเจ้าที่ดีและเปี่ยมด้วยความรักสามารถมีผลลัพธ์ชั่ววินันตร์และเลวร้ายเช่นนี้ได้อย่างไร?

การทำเช่นนั้นไม่ถือว่าเป็นการรักพระเจ้าเลย” จริงๆ แล้วเป็นเช่นนั้น

ถ้าใครไม่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของพระเยซูในชีวิตนี้นั้น

ทำไมพระเจ้าจึงบังคับให้พวกเขาอยู่กับพระองค์ชั่ววินันตร์ เมื่อเกวนและฉันพบกันครั้งแรก

เราได้กลายเป็นเพื่อนสนิทกันในฐานะเพื่อนเล่นสกี ซีจกรยานเสือภูเขา

และทำกิจกรรมกลางแจ้งอื่นๆ

ฉันต้องการให้ความสัมพันธ์ของเราก้าวไปอีกขั้นและออกเดทกับเธอหลังจากที่ฉันรู้จักเธอได้เพียงไม่กี่นาที... แต่เธอไม่ได้ทำ เธอใช้เวลาถึง 10 เดือนจึงจะถึงจุดนั้น

แต่ฉันไม่สามารถบังคับให้เกิดขึ้นได้ ถ้าฉันทำให้เธอออกเดทกับฉัน... ถ้าฉันพูดว่า “ฉันรักคุณ... คุณต้องรักฉันตอบ” นั่นคงเป็นการทำร้ายและทำให้เธอรังเกียจ และนั่นไม่ใช่ความรักของฉันเลย ตอนนี้อยู่ที่ที่สุด พระเจ้าก็ทำให้ใจของเธออ่อนลงต่อฉัน

แต่ฉันไม่สามารถบังคับให้เธอรักฉันและอยู่กับฉันได้

และพระเจ้าก็ไม่ได้บังคับให้เรารักพระองค์และอยู่กับพระองค์เช่นกัน

พระองค์ประทานเจตจำนงเสรีแก่เรา พระองค์ไม่ได้สร้างเราให้เป็นหุ่นยนต์

เพราะหุ่นยนต์ไม่สามารถให้หรือรับความรักได้ และเพราะเราถูกสร้างขึ้นตามรูปลักษณะของพระเจ้า

ในทางกลับกัน ในอำนาจสูงสุดของพระองค์ พระเจ้าเชิญชวนให้เราได้รับความรักของพระองค์

และรักพระองค์ตอบอย่างเต็มที่ ความสัมพันธ์นั้นจึงสร้างขึ้นจากรัก

ไม่ใช่การเลียนแบบความรักโดยถูกบังคับ ดังนั้น หากใครไม่ต้องการความรักและความสัมพันธ์นั้น

เขาจะไม่บังคับตัวเองให้ใครทำ ไม่ว่าจะเป็นในชีวิตนี้นี้หรือในชีวิตหน้า

การกระทำเช่นนั้นจะถือว่าไม่รัก

ดังนั้น ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดเหล่านี้จนถึงขณะนี้มีความเกี่ยวข้องกับการพิพากษาของพระเจ้า:

การพิพากษาเชิงบวกของผู้ที่คู่ควรเพราะพระเยซูและการวางใจในพระเยซู

และการพิพากษาของผู้ที่ไม่คู่ควรเพราะขาดการวางใจในพระองค์

ความแตกต่างเพียงอย่างเดียวระหว่างสองสิ่งนี้คือการสารภาพบาปและวางใจในพระเยซู

ละทิ้งความเย่อหยิ่ง และยอมรับอย่างถ่อมตนว่าเราต้องการพระเยซู

เหตุผลทั้งหมดที่เปาโลกล่าวถึงเรื่องนี้คือเพื่อเตือนชาวเมืองเธสะโลนิกาว่าการพิพากษาของพระเจ้าสำหรับคนอวดดีธรรมกำลังจะมาถึง...

มันจะเป็นเวลาของพระเจ้าเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาและการพิพากษาครั้งสุดท้ายของมนุษย์ทุกคน..

. และแม้ว่าพวกเขาจะต้องเผชิญกับการทดลองและการข่มเหง แต่พระเจ้าก็อยู่กับพวกเขา

และพวกเขาก็ยังถูกนับว่าคู่ควร

การทดลองและการข่มเหงของพวกเขาไม่ได้เป็นสัญญาณว่าพระเจ้าได้ละทิ้งพวกเขาไปแล้ว

แต่ตรงกันข้าม

ศรัทธาและความรักของพวกเขาเมื่อเผชิญกับการทดลองเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าพวกเขาพึ่งพาพระเยซู และแสดงให้เห็นว่าพวกเขาสมควรได้รับ

จากนั้นเปาโลก็พูดต่อด้วยคำพูดสุดท้ายที่ให้กำลังใจในข้อ 11 และ 12...

เราเห็นคำว่า “สมควร” อีกครั้ง ซึ่งเป็นรากศัพท์เดียวกัน – kataxio

แม้ว่าจะมีรูปแบบทางไวยากรณ์ที่แตกต่างกันเล็กน้อย แต่เป็นรากศัพท์เดียวกัน ดังนั้น

เปาโลจึงบอกพวกเขาว่าเขาและเพื่อนร่วมงานที่รับใช้พระเจ้าอธิษฐานขอให้พระเจ้าทำให้พวกเขาสมควรได้รับเรียกของพระเจ้า กล่าวอีกนัยหนึ่ง

พวกเขาอธิษฐานขอให้พระเจ้าเสริมกำลังพวกเขาเพื่อรับใช้พระเจ้าเมื่อเผชิญกับการข่มเหงและการทดสอบที่พวกเขาเผชิญ เพื่อที่พวกเขาจะได้เป็นตัวแทนของพระเยซูได้ดี

พระองค์ต้องการให้พวกเขาดำเนินชีวิตตามศรัทธาของตนอย่างดี และพระเจ้าเป็นผู้ประทานกำลังใจและความอดทนให้พวกเขาทำเช่นนั้น ผลก็คือพระนามของพระเยซูเจ้าจะได้รับการสรรเสริญในตัวพวกเขา และพวกเขาก็จะได้รับเกียรติในพระองค์ ซึ่งหมายความว่าพระเยซูจะได้รับการเปิดเผยและผู้คนจะมาหาพระองค์ และพวกเขา คริสเตียนชาวเทสซาโลนิกาจะได้รับการรู้จักในฐานะสาวกของพระเยซูและได้รับการหนุนใจในการเป็นสาวกนั้น

ดังนั้น สิ่งสำคัญที่เปาโลพยายามทำในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้คือให้กำลังใจผู้เชื่อและเตือนพวกเขาถึงอำนาจสูงสุดของพระเจ้า เขามีสิ่งนี้ พระองค์อยู่กับพวกเขา พระองค์กำลังใจเสริมกำลังใจและให้กำลังใจพวกเขา และพวกเขาคูควรแม้ว่าพวกเขาจะไม่รู้สึกเช่นนั้นเสมอไป และแม้ว่าการตำหนิผู้ที่ก่อให้เกิดการทดลองอาจมีอยู่บ้าง เปาโลกำลังใจเตือนพวกเขาว่าพระเจ้าจะจัดการกับเรื่องนั้น จะมีผลที่ตามมาจากการตอบสนองต่อพระเยซูของเรา ซึ่งพระเจ้าประทานให้และในเวลาที่เหมาะสมกำหนด

และ มีคำเชิญชวนที่ซ่อนอยู่ที่นี่ และเป็นคำเชิญชวนให้ติดตามพระเยซู... เพื่อรับของขวัญจากพระองค์และความรักของพระองค์ พระองค์จะไม่บังคับให้คุณรับความรักของพระองค์ แต่พระองค์เชิญชวนให้คุณทำเช่นนั้น การรู้จักพระเยซูเป็นพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของชีวิตคุณคือวิธีที่คุณสมควรได้รับอาณาจักรของพระเจ้า พระเยซูเป็นหนทางสู่ชีวิตนิรันดร์ พระเยซูจะทำให้ศรัทธาของคุณเติบโต ความรักของคุณเติบโต พระเยซูจะนำคุณเข้าสู่อาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า จะมีอุปสรรคตลอดทาง พระเยซูมีอุปสรรคมากมาย และเราควรคาดหวังไม่น้อยไปกว่านั้นในฐานะสาวกของพระองค์ แต่พระเจ้าจะนำเราผ่านอุปสรรคเหล่านั้น เสริมกำลังใจเราเพื่อสิ่งเหล่านั้น เพื่อที่เราจะเจริญรุ่งเรืองเพื่อพระเยซูและถวายเกียรติแด่พระนามของพระเยซู

ดังนั้น จงติดตามพระเยซูต่อไปหากคุณเป็นสาวกอยู่แล้ว และหากคุณยังไม่ได้เป็นสาวกของพระเยซู คำเชิญก็อยู่ที่นั่นเสมอเพื่อเริ่มติดตาม แต่สำหรับคนที่เป้นสาวกแล้ว จงดำเนินชีวิตต่อไปด้วยศรัทธาที่เติบโตและความรักที่เติบโตต่อผู้อื่น ถวายเกียรติแด่พระเยซูต่อไปและชี้ทางไปยังพระเยซูที่คุณอาศัย ทำงาน และเล่น เพื่อที่คนอื่น ๆ จะดึงดูดมาหาพระองค์ คุณคู่ควรกับงานนี้ คุณคู่ควรกับการเรียก คุณและฉันมีค่าควรแก่สิ่งนั้นเพราะงานของพระเจ้าในชีวิตของคุณ ดังนั้น จงดำเนินชีวิตเพื่อพระองค์ต่อไป และถวายเกียรติแด่พระนามของพระเยซู บางครั้ง ฉันรู้สึกว่ามันคือข้อความเดียวกันที่ฉันเทศนาซ้ำแล้วซ้ำเล่า ไม่ใช่แค่สามวันอาทิตย์ติดต่อกัน... แต่ทุกวันอาทิตย์ เราต้องได้ยินกำลังใจนั้น หรืออย่างน้อย ฉันก็ได้ยิน ฉันแค่เทศนาเกี่ยวกับตัวเองจริงๆ และคุณทุกคนก็ได้ฟัง เราควรมีกระจกเงาอยู่ที่นั่นเพื่อที่ฉันจะได้เทศนาเกี่ยวกับตัวเองได้ดีขึ้น! ประเด็นคือ เราต้องดำเนินชีวิตต่อไปตามศรัทธาและความรักที่เรามี เพราะนั่นแสดงให้เห็นว่าเรามีค่าควร แม้พระเจ้าจะยังทรงทำให้เรามีค่าควรสำหรับพระประสงค์ของพระองค์ ดังนั้น ให้เราดำเนินชีวิตเพื่อพระองค์ ถวายเกียรติแด่พระนามของพระเยซูในทุกสิ่งที่เราพูดและทุกสิ่งที่เราทำ เพราะพระองค์ทรงคู่ควรอย่างแน่นอน มาอธิษฐานกันเถอะ อาเมน